

חַת־ת לַשֶּׁבֶת קוֹדֶשׁ פְּרֻשֹׁת תְּלָדוֹת ה' בְּסֵלֹו ה'תשפ"א

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רִשׁ"י

רְבֵקָה בְּקֶשֶׁה מֵיִצְחָק לְבָרֵךְ אֶת יַעֲקֹב בְּבִרְכוֹת נֹסֶפּוֹת וְהוּא הִסְכִּים.
אֲחֵרֵי שֵׁיִעֲקֹב קָבַל בְּרָכָה שֵׁיִמְצֵא אִשָּׁה, הוּא נִשְׁלַח לְפָדוֹן אֶרֶם לְבֵית לְבָן דִּוְדוֹ (אֲחֵי רְבֵקָה). הוּא לָקַח
אֶתוֹ מִתְּנֹנֹת עֲבוּר אִשְׁתּוֹ כְּמוֹ שֶׁאֲבָרְהֵם עָשָׂה כְּשֶׁשָּׁלַח אֶת אֱלִיעֶזֶר.
כְּשֶׁעָשׂוּ רְאָה שֵׁיִצְחָק שָׁלַח אֶת יַעֲקֹב לְהִתְחַתֵּן וְאָמַר לוֹ לֹא לְהִתְחַתֵּן עִם בָּנוֹת כְּנַעַן, הוּא הִבִּין שֵׁיִצְחָק
הִרְגִישׁ שֶׁבָּנוֹת הַכְּנַעֲנִי הֵן רְעוּת. כְּדִי לְהוֹכִיחַ שֶׁהוּא טוֹב יוֹתֵר מֵיַעֲקֹב, הוּא הִשְׁתַּדָּךְ עִם מַחְלַת, בִּתּוֹ
שֶׁל יִשְׁמַעֵאל. הוּא רָצָה לְהוֹכִיחַ שֶׁהוּא לֹא זָקוּק לְאָבִיו שֵׁיִאֲמַר לוֹ זֹאת וְשֶׁהוּא נִשְׂא לְמִיִּשְׁהֵי מִמִּשְׁפַּחַת
אֲבָרְהֵם, לֹא רַק בֵּת דִּוְדָה.
(יִשְׁמַעֵאל מֵת לְפָנָיו שֶׁהֵם נִשְׂאוּ לָכֵן כָּלֵם כְּנֹו אֹתָהּ "אֲחוֹת נְבִיּוֹת" שֶׁדָּאָג לְכָל צָרְכֵי הַחֲתָנָה בְּמָקוֹם
אָבִיו. אֲבָל עָשׂוּ לֹא גֵרַשׁ אֶת נְשׁוֹתָיו הַכְּנַעֲנִיּוֹת, הָיִיתָ וְנִשְׂוֹאִין אֵלָיו הֵיוּ רַק כְּדִי לְרַמּוֹת אֶת סְבִיבָתוֹ).

תְּהֵלִים / יוֹם ה' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים כ"ט- ל"ד

בְּפָרֶק ל"ד דָּוִד הִמְלִיךְ אוֹמֵר "טַעֲמוּ וּרְאוּ כִי טוֹב ה'".
מַה אוֹמֵר כָּאֵן דָּוִד הִמְלִיךְ?
הַצִּמְחָ צֶדֶק מִסְבִּיר שֶׁכָּל הַיְהוּדִים יַחַד הֵם כְּמוֹ לֵב אֶחָד גָּדוֹל. בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁהֵלֵב נוֹתֵן חִיּוֹת לַגּוֹף,
הַחִיּוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם מְגִיעָה בְּאִמְצָעוֹת הַיְהוּדִים.
הַלֵּב שֶׁלָּנוּ הוּא מְקוֹם הַרְגִישׁוֹת. לְפַעֲמִים כְּשֶׁאֲדָם עוֹבֵר תְּקוּפָה קֶשֶׁה, הוּא לֹא יִכַּל לְהִרְגִישׁ הַרְבֵּה בְּלֵב.
כִּי הִיָּה כְּשֶׁהַיְהוּדִים הֵיוּ בְּמִצְרַיִם. הַגְּלוּת הִיָּתָה כִּי קֶשֶׁה שֶׁהַיְהוּדִים לֹא הִרְגִישׁוּ שׁוֹם דָּבָר לַה'. כָּל מַה
שֶׁהָיָה לָהֶם זֹו הָאֲמוּנָה.
כְּשֶׁהִגִּיעוּ הַיְהוּדִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲחֵרֵי הַנְּסִים שֶׁהֵיוּ בְּמִדְבָר וּבְמַלְחָמָה לְרִשְׁתָּהּ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, "לֵב
הָעוֹלָם" (שֶׁל כָּל הַיְהוּדִים) הֵם יִכְלוּ סוּף סוּף לְהַעֲרִיךְ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלוּ וְלְהִרְגִישׁ אֶת חֶסֶד ה' אֵלֵיהֶם.
עַל זֶה אוֹמֵר דָּוִד הִמְלִיךְ- כְּשֶׁהַיְהוּדִים יְכוּלִים "לְטַעֵם" וְאֵז "לְהַעֲרִיךְ אֶת חֶסֶד ה'". חֶסֶד ה' עוֹזֶרֶת לָנוּ
לְהַכִּין אֶת לְבָבוֹ לְהִרְגִישׁ בְּדְבָרִים.
כְּעַתָּה, שֵׁיִשׁ לַיְהוּדִים אֶת הָאוֹר שֶׁל הַחֶסֶד ה', כְּלָנוּ יְכוּלִים לְבֹא וְלְטַעֵם מִחֶסֶד ה' עַל יְדֵי לְמוֹד

חסידות והנהגה בדרך החסידות.

פעם, האדמו"ר הזקן (שיסד את חסידות חב"ד, חסידות שאנשים יכולים להבין ולהעריך) נכנס לבית כנסת. הוא דפק על הבימה ואמר בנגון מיוחד – "טעמו וראו כי טוב הוי'ה, פארזוכט וועט איר זעהן אז דער איבשטער איז גוט" (טעמו וראו שה' הוא טוב). אנשים רבים ששמעו זאת, התרגשו מאוד והלכו בעקבות האדמו"ר הזקן ללמד חסידות והפכו לחסידי חב"ד.
(שנה אחת בהתועדות פורים הרבי ספר זאת ושר את המלים במנגינה המיוחדת של האדמו"ר הזקן).

תניא / קונטרס אחרון סימן ד' (ה' כסלו שנה פשוטה)

בעת נלמד על חשיבות המצוות.

בקיום מצוה ישנם שני חלקים- מעשה המצוה וכונת המצוה.

כונה היא מה שיש במחנה, על מה אנו חושבים בשעת קיום המצוה אבל כשנוטלים אתרוג (למשל) ומחזיקים אותו בידיים, אנו מתחברים לה' בקשר חזק יותר מהקשר אליו אנו יכולים להגיע באמצעות מחשבתנו.

בדיוק כפי שהכונה מסתרת במחנה, כשמתכוננים, מגיעים למקום בו ה' גם הוא נסתר. אבל כשמתחזקים את האתרוג, נוגעים בחלק של ה' שאינו מסתר, כיון שה' לא מסתיר את דברי המצוה.

היום יום / ה' כסלו

היום מדבר על התפלה וענינה על פי החסידות.

תפלה היא כמו סלם. האם אתם זוכרים את הסלם מחלומי של יעקב, שהיה באדמה, אבל ראשו הגיע לשמים? כך בדיוק היא התפלה.

כשמתחילים להתפלל, אנו כמו אנשים על האדמה. הנשמה שלנו עדין ישנה קצת ואיננו מרגישים כל כך רוחניים.

בכל חלק בתפלה, הנשמה שלנו מתחילה להתפשט בגוף, והגוף שלנו מתחיל להרגיש רוחני יותר וקרוב יותר לה'.

החלק הגבוה ביותר בסלם התפלה הוא החבור לה' פנים בפנים, כמו אדם המדבר עם חברו – בעת תפילת העמידה (שמונה עשרה).

ספר המצוות / מצוות עשה קכ"ז, קכ"ח, לא תעשה קנ"ב

היום מסיימים ללמד את סדרת ההלכות הקשורות למעשר ומתחילים את ההלכות הקשורות למעשר שני. לכן לומדים את אותה מצוה שוב ומוסיפים ולומדים מצוות חדשות.

מצוות עשה קכ"ז- להפריש מעשר ראשון. יש להוריד אחד חלקי עשר ממה שגדל בשדות ולתת אותו ללוים.

מצוות עשה קכ"ח- להפריש מעשר שני. יש להוריד שוב אחד חלקי עשר ממה שגדל בשדות ולהביא לירושלים ולאכל אותו שם בטרה. מצוה זו מקימים רק בארץ ישראל.

מצוות לא תעשה קנ"ב- אם אין ביכלתו של אדם להביא את המעשר ממרחק לארץ ישראל כיון שהוא חושש שהפרות יתקלקלו בדרך, הוא יכול למכור את המעשר, לשמור את הכסף ולקנות מאכלים

אחרים בירושלים ולאכל אותם שם. המצוה הזו מזהירה שאסור להשתמש בכסף כדי לקנות משהו אחר שאיננו מזון אפילו לצורך מצוה.

רמב"ם / הלכות מעשר פרקים י"ג, י"ד - הלכות מעשר שני פרק א'

ברמב"ם היום מסיימים ללמד אודות מעשר (בעקר אודות דמאי, פרות שלא בטוחים שעשו אותם) ומתחילים ללמד על מעשר שני.

פרק י"ג - פרות שאיננו בטוחים שהם אפלו דמאי. למשל מאכלים שגדלים במקומות סמוכים לארץ ישראל, יתכן וצריך להפריש מהם מעשר. או אם ישנן שתי חביות אחת שהפרישו ממנה תרומות ומעשרות והשניה דמאי. ואחת החביות נעלמת ואיננו בטוחים איזו מהם.

פרק י"ד - בפרק האחרון מדבר אודות הפרשת מעשר מדמאי בנפרד עבור כל אחת מקבוצות הדמאי ושאינו לערבב אותם יחד ולהפריש מעשר מהכל ביחד.

מתחילים בלמוד הלכות מעשר שני:

פרק א' - מעשר שני נתן רק בשנים מסיימות. כיצד מחשבים באיזו שנה דבר מסים גדל? האם מונים מניסן או מתשרי?

התשובה היא שמונים מראש השנה (בתשרי) עבור כלל גדולי השדה ומט"ו בשבט אם מדבר בעץ. בנוסף לומדים מה קורה אם גדולים משנה אחת התערבבו עם גדולים משנה אחרת.

דרכי החסידות / בסלו

חדש בסלו נקרא חדש חסידי. ישנם תאריכים וחגים חסידיים רבים בחדש זה:

זהו החדש בו יצא האדמו"ר הזקן מהכלא והחלט בשמים שאיפה שלא יהיה, שיפריעו לדרכי החסידות, יד החסידים תמיד תהיה על העליונה והחסידות תמיד תנצח.

זהו החדש בו חוגגים את גאלת האדמו"ר האמצעי, והיום שבו הספרים חזרו ל770. יש את יום ההלדת ויום הפטירה של האדמו"ר האמצעי, ואת החתנה של הרבי והרבנית.

בראש חדש הרבי שוב יצא להיות עם החסידים אחרי מחלה מסכנת שגרמה לחסידים מאד לחשש. ומסיימים בחנכה, חג שכל כלו מלא אור שזה בעצם מה שהחסידות הוסיפה לעולם.

כל החדש מלא בימים שעוזרים לנו ומזכירים לחיות כמו חסיד.

יש להשתמש בחדש הזה במלא היכולת כדי שנוכל להיות החסידים הטובים ביותר שנוכל להיות ולהביא את משיח עכשיו!

אחד הדברים שהרבי אומר שחשוב לדעת, זה להוסיף בלמוד חסידות מידי יום, חסידות מכל אחד מהרביים.

לומדים חסידות של הבעל שם טוב ועד לחסידות שהרבי למד אותנו. יש כל כך הרבה שאפשר ללמוד! (בתהלים היומי בכסלו משתדלים להסביר את הפסוק לפי החסידות של אחד הרביים).

במה תוסיפו היום בלמוד?